

قانون بیست‌هشتاد چه موقع جواب نمی‌دهد؟

آدری هِپبورن ^۱ اسطوره‌ای بود که در دهه‌ی ۱۹۵۰ به شهرت رسید و یکی از هنرپیشه‌های محبوب عصر خود شد. او اولین بازیگری بود که در سال ۱۹۵۳، تنها با بازی در یک نقش در فیلم تعطیلات رُمی ^۲، موفق شد جایزه‌ی بهترین بازیگر نقش اول زن را از سه جشنواره‌ی اسکار، گولدن گلوب ^۳ و بفتا ^۴ دریافت کند.

حتی امروز، با گذشت نیم‌قرن، او همچنان جزء پانزده نفری است که «ایگات» دارند؛ یعنی موفق شده‌اند همه‌ی جوایز جایزه‌ی امی ^۵، گرمی ^۶، اسکار و تونی ^۷ را از آن خود کنند.

آدری در دهه‌ی ۱۹۶۰ سالانه به‌طور میانگین در یک فیلم بازی کرد و براساس برآورد بسیاری، در مسیر ستاره‌شدن برای دهه‌های بعد بود، ولی اتفاق جالبی افتاد؛ او بازیگری را کنار گذاشت.

هیپورن بعد از سال ۱۹۶۷، در سی سالگی و درست زمانی که در اوج محبوبیت قرار داشت، دیگر در هیچ فیلمی ظاهر نشد. او در باقی عمرش فقط پنج بار در فیلم‌های تلویزیونی و سینمایی هنرنمایی کرد. در عوض، حرفه‌ی خود را تغییر داد و بیست و پنج سال آینده‌ی زندگی‌اش را فعالانه وقف کارهای خیرخواهانه در یونیسف کرد. یونیسف آن بخش از سازمان ملل است که به کودکان بی‌بضاعت در کشورهای جنگ‌زده غذا و خدمات درمانی ارائه می‌کند. او داوطلبانه در سراسر افریقا، امریکای جنوبی و آسیا خدمت کرد. اولین فعالیت هیپورن در عرصه‌ی بازیگری بود و دومین فعالیتش در عرصه‌ی خدمت‌رسانی. او در سال ۱۹۹۲، به پاس زحماتش، نشان افتخار آزادی رئیس‌جمهوری را دریافت کرد که برترین جایزه‌ی مدنی ایالات متحده است.

لحظاتی بعد دوباره به داستان او برمی‌گردیم.

آدری هپورن، ۱۹۵۶
(عکاس: باد فریگر)

کارایی در برابر اثربخشی

شما فقط یک بار زندگی می‌کنید. چگونه می‌خواهید به بهترین شکل از آن استفاده کنید؟ استادان بهره‌وری^۹ اغلب پیشنهاد می‌کنند، به جای کارایی^۹، بر اثربخشی^{۱۰} تمرکز کنید. کارایی درباره‌ی کارِ بیشتر انجام‌دادن است، اثربخشی درباره‌ی کارِ درست انجام‌دادن. پیتراکرا، مشاور مدیریت سرشناس، گفته است: «پیشرفت صرفاً به معنی بهره‌وری^{۱۱} بیشتر

نیست، بلکه به معنی بهره‌وری در انجام کارهای صحیح است.

ولی چگونه «کار درست» را تشخیص می‌دهید؟

برای این منظور رویکردی مطمئن با عنوان اصل پارتو، مشهور به قانون بیست‌هشتاد، وجود دارد.

قانون بیست‌هشتاد بیان می‌کند که در هر حوزه‌ی

خاص تعداد کمی از عوامل بخش عمده‌ی نتایج را

به بار می‌آورند. مثلاً هشتاد درصد زمین‌های ایتالیا

به بیست درصد مردم تعلق دارد. یا فقط

بیست درصد تیم‌ها در ۷۵ درصد مسابقات قهرمانی

ان‌بی‌ای ^{۱۲} برنده می‌شوند. ضرورتی ندارد که حتماً

مجموع دو عدد صد شود. نکته‌ی اصلی این است

که بخش کوچکی از عوامل، بخش عمده‌ی نتایج

را ایجاد می‌کنند.

نقاط قوت قانون بیست‌هشتاد

قانون بیست‌هشتاد در زندگی شخصی و کاری

کمک می‌کند «اندک‌های حیاتی و بسیارهای

غیرضروری» ^{۱۳} را از هم تفکیک کنید. مثلاً

صاحبان کسب و کار ممکن است پی برده باشند که بخش عمده‌ی درآمدشان از تعداد انگشت‌شماری از مشتریان مهم به دست آمده است. این‌جا قانون بیست‌هشتاد پیشنهاد می‌کند که بهترین اقدام تمرکز بر سرویس‌دهی به همین تعداد اندک از مشتریان، یافتن مشابه آن‌ها و توقف خدمت‌رسانی به بقیه‌ی مشتریان یا حذف تدریجی بقیه‌ی مشتریان کم‌سودده است.

این راهبرد در تمرین به روش معکوس [۱۴](#) ریشه‌ی بسیاری از مشکلات را به شما نشان می‌دهد. ممکن است بخش عمده‌ی شکایات شما از تعداد اندکی از مشتریان سخت‌گیرتان باشد. در چنین وضعیتی، پیشنهاد قانون بیست‌هشتاد حذف این دسته از مشتریان و خلاصی از خواسته‌های بی‌پایان آن‌ها است.

قانون بیست‌هشتاد نوعی جُودو برای زندگی شخصی و کاری است. با یافتن نقطه‌ی مناسب